

TRIA VIA ... A MONTSERRAT

Secció GEDE, Koki i Pilar.

VIA 1

MONTSERRAT, PARET DE DIABLES O SERRAT DE LES ONZE

Via Sanchez Martínez. (NO), 330m MD/A1

José Sánchez i Cesar Martínez, 30/11/70

Aproximació: Pel Camí de l'Arrel arribar fins a un petit replà just a la vertical de la Paret de Diables, un corriol intermitent ens farà travessar el bosc fins a la base de la paret. Flanquejar a l'esquerra fins a la canal-xemeneia que separa el Puro de la paret principal. Localitzar la línia de parabolts en la placa a l'esquerra de la canal.

1a part, ascensió al "Puro":

L1: Atacar la línia de parabolts en lliure o artificial (segons nivell) fins a poder entrar a la canal. Muntar reunió a la canal sobre bons ancoratges.

L2: Ascendir per la xemeneia, entre els blocs encastats. Amb motxilla l'ascensió pot esdevenir penosa!

L3: Un altre curt tram de xemeneia ens farà arribar a una gran cova-repisa.

L4: EXTREMAR PRECAUCIONS! Sortir de la repisa per placa vertical amb bona presa, però bruta, fins a un sostret. Progressar en bavaresa invertida fins al final del sostre i continuar en diedre-bavaresa per zona molt polida i relliscosa però fàcil d'assegurar amb friends (prudència) que ens portarà fins al collet del Puro.

2a part, pas de la barrera de sostres

L5: Unes bavareses i un petit empotrament (algun friend útil) ens portarà fins a un petita repisa d'on sortirem en artificial fàcil sobre parabolts fins a la reunió.

L6: Sortir a la dreta, amb alguns passos en lliure aïllats, i progressar en artificial sobre parabolts fins a un petit tram d'A1 on haurem de col·locar algun empotrador. Llarg molt aeri i estètic.

L7: Possiblement el llarg clau de la via. Una combinació de lliure i artificial, bàsicament ben equipat però amb algun pas "precarí", ens farà superar el gran diedre fins al sostre que cal flaquejar a la dreta fins a la fissura que ens portarà a una incòmoda reunió (ben equipada) on agraiem haver portat la *guíndola*. Algun cordino o cable ens seran útils.

3a part, plaques de sortida.

L8: Escalada molt ben equipada (parabolts), bàsicament lliure amb algun pas d'A0 (possible reunió a mitja tirada) A 10 m de la reunió caldrà fer una sortida (a

la dreta) un mica exposada fins a un pont de roca (el pas és més fàcil del que sembla a primera vista). Meravellosa reunió penjada sobre la vertical de Diables!

L9: Progressar en lliure (molt ben equipat) amb ajudes (A0) en els parabolts que ens facilitaran el pas de les panxes d'aquesta última placa. Reunió a l'aresta somital.

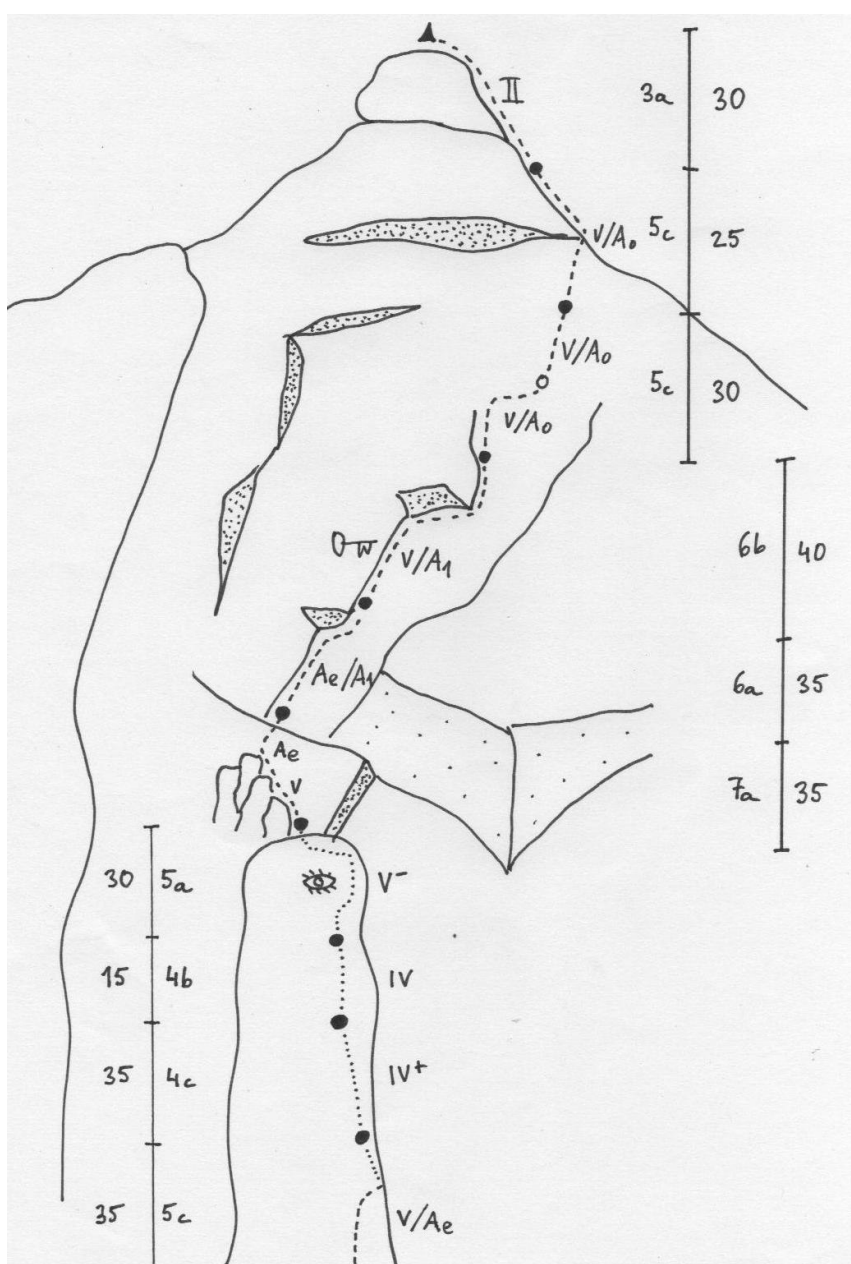
L10: Progressar per la fàcil aresta somital (desequipada) fins al cim. La millor opció és localitzar una canaleta a la roca on podrem col·locar alguna peça si ens és necessari.

Descens: Desgrimpar direcció sud fins a un collet i girar a la dreta (oest). Descendir una placa rocosa (atenció) i arribar fins a l'inici de la Canal dels Avellaners (nord) entre les parets de Diables i Patriarques. La canal, relliscosa i incòmoda, ens deixarà altra vegada al Camí de l'Arrel.

Material: Estreps, 15 exprés, friends variats i joc de tascons de cable. Algun cordino o cable útil.

Època aconsellable:
De primavera a tardor (paret freda)

Horari: Ens caldrà preveure una jornada completa. No oblideu el frontal!

VIA 2

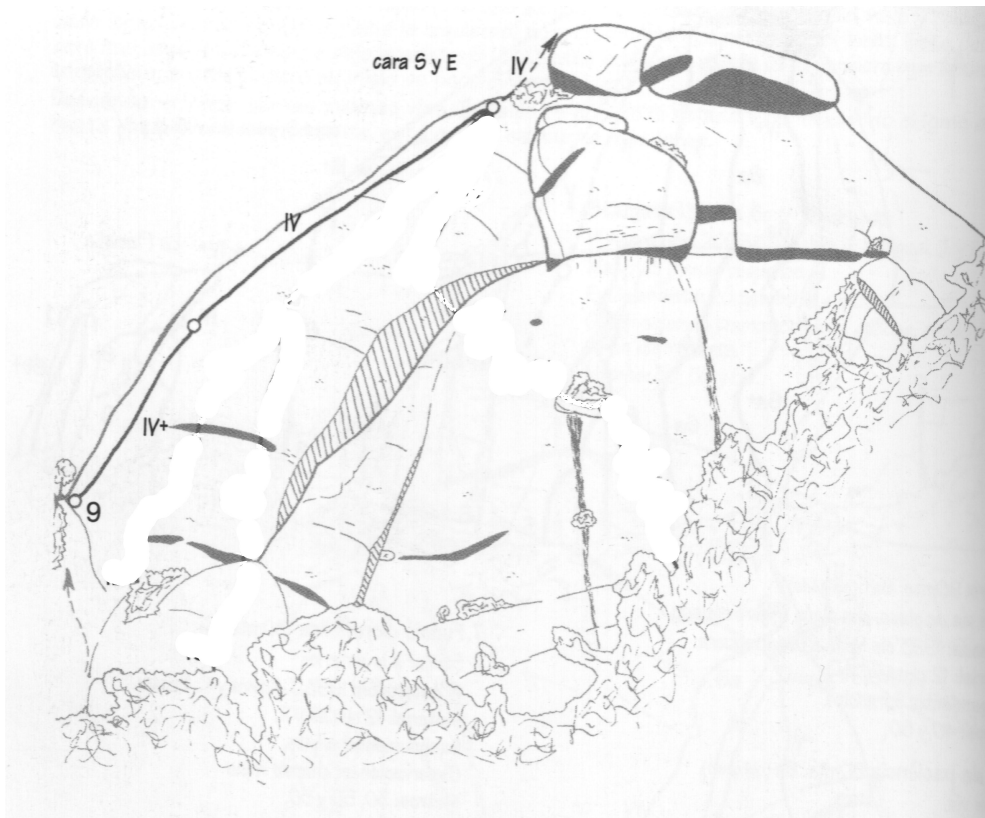
MONTSERRAT, LA PASTERETA (sector de EL CLOT DE LA MÒNICA)

Via dels Amics o Aresta Brucs (S), 100m, IV+
Tonyo, E. Fabra i Damián, 1980

Aproximació: Accés en cotxe: des de Collbató anem a La Vinya Nova i seguim la pista a la dreta uns 1200m fins a trobar un camí a l'esquerra amb marques blaves. Més endavant hi ha lloc per aparcar, però la pista està en pitjors condicions. Per més detalls, consulteu el mapa de l'Alpina de Montserrat.

A peu (uns 20 minuts): seguim les marques blaves que puja primer per la vall i després pel llom per un camí marcat. Quan el camí tomba a l'esquerra, continuem a la dreta deixant les marques blaves, per un camí molt fressat, seguint la direcció més lògica cap a La Pastereta, que veiem a sobre, a la nostra dreta. Un cop a sota la cara O de La Pastereta, anem seguint el camí que passa al peu de les diferents vies fins a l'inici de l'aresta S.

La via es pot començar a peu de camí, entre dos blocs fins a trobar un arbre al peu de l'aresta. El més freqüent és vorejar aquests blocs i començar just a la dreta de l'aresta, fins a trobar una corda fixa o cadena, des d'on caldrà grimpar uns metres i fer un petit i senzill flanqueig a l'esquerra (hi ha un parabolts per assegurar-s'hi) fins a arribar a l'esmentat arbre al peu de l'aresta.

Descripció de la via:

Des de la base de l'aresta, L1: 30m, IV+; L2: 40m, IV. El tram des del peu del camí a l'inici del L1 té uns 40m.

En tots dos llargs, cal seguir la línia de l'aresta, equipada amb parabolts (encara amb traces de la pintura blava del seu re-equipament com a via blava).

Al darrer parabolts abans de la R2, la via coincideix amb la Funció Clorofílica (que puja per la paret O).

Descens: En tres ràpels per la mateixa via.

Material: 5 ó 6 cintes exprés i cintes de reunió. Cordes de 50m.

Equipament: Molt ben equipada, amb parabolts. És una via blava.

Època aconsellable: Tot l'any.

Bibliografia: *Montserrat Cara Sud*. Luis Alfonso i Xavier Buxó. Ed. Supercrack Edicions.
Mapa Editorial Alpina. 1:10.000